

SENTÈNCIA 2000-04 DE 14 DE GENER DE 2000

CASS. PENSIÓ DE VIDUITAT. La pensió de reversió porta causa del vincle matrimonial i la mera convivència *more uxorio* no determina els mateixos efectes

Ponent : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La sentència de data 9 de juliol de 1999 de la Secció Administrativa de la Batllia, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i les al·legacions de les parts, va estimar la demanda formulada per la Sra. AL contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social, anul·lant les resolucions d'aquest organisme de 19 de març i 2 de juliol de 1998, i va declarar que l'agent té dret a percebre la pensió de reversió derivada del traspàs del Sr. JPC., amb qui vivia.

2.- Disconforme la CASS amb aquesta sentència, va interposar recurs d'apel·lació el 28 de juliol de 1999, el qual fou formalitzat davant d'aquest Tribunal Superior de Justícia el 13 d'octubre següent. En el seu recurs, la CASS argumenta que la mera convivència no dóna dret a la pensió de reversió que reclama la part agent, la qual només correspon al vidu o vídua sobrevivent, i que es tracta d'una situació de fet que no és font de drets ni d'obligacions.

3.- La representació de la part agent va contestar el recurs mitjançant escrit presentat el 2 de novembre de 1999, en que sol·licita la seva desestimació i la confirmació íntegra de la sentència impugnada, per entendre que aquesta resulta plenament ajustada a Dret.

4.- El dia 20 de desembre de 1999 tingué lloc l'acte de la vista oral, en el qual només va comparèixer la defensa de la part apel·lant, la qual va exposar les consideracions més adients a la defensa de llurs interessos.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La qüestió que és objecte de debat en aquest procés ja va ser analitzada en les sentències d'aquesta Sala números 99-27, de 14 de setembre, i 99-38, de 20 de desembre, que van posar terme a sengles recursos que feien referència a una situació de naturalesa anàloga a la que ara es planteja. En aplicació del principi d'unitat de doctrina procedeix reproduir substancialment els raonaments que van donar lloc a la referida resolució.

En les sentències esmentades es partia de la consideració que els articles 33 i 42 del Reglament Tècnic de la CASS estableixen el dret del cònjuge sobrevivent a una pensió de reversió i al cobrament del capital-defunció, i en determinen els requisits que han de concórrer. Com es desprèn d'una interpretació literal d'ambdós preceptes, aquest dret porta causa del vincle matrimonial, de manera que la mera convivència *more uxorio* no determina els mateixos efectes.

Aquesta mateixa Sala, en les sentències 96-11, de 6 de març de 1996, i 99-35, de 23 de juny de 1998, va afirmar la procedència de que fos reconeguda la pensió de reversió en benefici de les persones que havien vist dissolt, per divorci, el seu vincle matrimonial, i això com a conseqüència de diverses raons, entre les que ara convé recordar que la dissolució del règim econòmic matrimonial no fa desaparèixer completament les conseqüències econòmiques del vincle extingit, i que la pensió de reversió s'atribueix, entre d'altres raons, per la dedicació dels consorts a la realització dels fins del matrimoni.

Tanmateix, la situació que ara s'examina no resulta en cap cas equiparable a la que fou objecte dels anteriors pronunciaments d'aquest Tribunal. Es tracta en aquest supòsit d'una situació de convivència marital que no es troba compresa en l'àmbit d'aplicació dels articles 33 i 42 del Reglament Tècnic de la CASS, ja que no ha existit el vincle matrimonial que exigeixen els preceptes esmentats, que es refereixen de forma clara al cònjuge sobrevivent, o al vidu o vídua. La mera convivència marital no és una institució jurídicament regulada, i per tant no resulta equiparable al matrimoni als efectes de les prestacions de seguretat social com les que ara reclama la part agent.

En conseqüència, procedeix estimar íntegrament aquest recurs d'apel·lació, ja que les resolucions impugnades de la CASS resulten plenament ajustades a Dret.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Estimar el recurs d'apel·lació que formula la Caixa Andorrana de Seguretat Social contra la sentència de la Secció Administrativa de la Batllia de 9 de juliol de 1999, la qual es revoca.

Segon.- Desestimar la demanda formulada per la Sra. AL contra les resolucions de la Caixa Andorrana de Seguretat Social de 19 de març i 2 de juliol de 1998, que denegaven l'atorgament a l'agent d'una pensió de reversió, ja que resulten plenament ajustades a Dret.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació

d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.